

Zpravodaj

BJB Brniště

Únor 2016

9. ročník

*Nové přikázání vám dávám,
abyste se navzájem milovali;
jako já jsem miloval vás,
i vy se milujte navzájem.
Podle toho všichni poznají,
že jste moji učedníci,
budete-li mít lásku jedni k druhým."*

Jan 13:34-35

„Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. I řekl Bůh: „Buď světlo!“ A bylo světlo. Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy. Světlo nazval Bůh dnem a tmu nazval nocí. Byl večer a bylo jítro, den první.“

První Mojžíšova (Genesis) 1:1-5

Drazí bratři a sestry, přátelé,

první slova z Bible nám odhalují několik základních pravd o Bohu a jeho díle, a ve svém důsledku i o každém z nás. Máme radši světlo nebo tmu? Kde se nám líbí nejlépe? Kde nejraději prožíváme svůj život? Myslíme, že ne-li všichni, tak většina z nás odpoví: „Světlo!“ Tam máme přehled, tam vidíme, kde co je, tam se nebojíme... Tmu máme rádi, pokud odpočíváme a spíme. Kéž je nám v tomto duchu blízké i slovo Písma, že „svíce nohám mým jest slovo tvé“ a „jestliže chodíme ve světle“ jeden před druhým a nebudme pak lidmi dvojí tváře. Světlo je mocným zdrojem života, jak toho fyzického, tak především toho duchovního.

Bůh jedná a tvoří svým slovem. Řekne a stane se. Slovo Boží má obrovskou moc. Z ničeho tvoří něco a to něco je nádherné, uchvacující a plné života. Bůh k nám mluví skrze slova Bible! Mluví k nám Bůh skrze slova Bible? Mění nás to, když čteme Bibli a přemýšlíme nad ní? A to do plnosti života?! Do něčeho, co je nádherné, uchvacující, plné dobré chuti, radosti a života beze strachu?!

Bůh vstupuje do prázdnoty a temnoty. Odhaluje to, co je skryté, a uvádí to na světlo. Napravuje to, co není dobré, a dává svým slovem směr k nápravě - ukazuje na pravý smysl života. Prázdnotu naplňuje rostlým životem v hojnosti. Temnotu, která vzbuzuje strach, osvětluje a naplňuje světlem a láskou, která strach zahání.

Duch Boží se vznáší nad vodami, symbolem života. Křest, ponoření do vody, je symbol vzkříšení z temnoty do světla, ze smrti do života. A to v nás chce činit a činí Duch Boží, Duch svatý. Odhaluje v našich temných neživých a zhoubných hlubinách (ne)životu skrytý obraz živého Boha a dává mu povstat, skrze jeho milost, skrze naše pokání, k životu plnému Duchu svatého, Slova Božího.

Život oddaný Bohu, ve službě jemu a lidem kolem nás. To je něco, co od nás Bůh očekává, pokud spoléháme na jeho slovo a toužíme žít ve světle. Pak se nemusíme ničeho bát a můžeme ho směle vyznávat ústy i životem, kdykoliv a kdekoliv. To je to „první“ na čem záleží.

V Kristově lásce

Miloš Matys

Ohlasy ze setkání staršovstva v lednu

- Na začátku jsme si přečetli Hesla Jednoty bratrské pro daný den, bratr Miloš k nim měl krátké zamyšlení, poté jsme se společně modlili.
- Sestra Hanka Kucová se s námi sdílela o rodinných bohoslužbách. Po setkání učitelů NŠ zaznělo více hlasů, že jsme se vzdálili od původního účelu rod. bohoslužeb, kterým byla účast učitelů a dětí na Večeři Páně, děti by si měly z bohoslužeb něco odnést a zároveň i něčím posloužit, někdo z dospělých by měl mít slovíčko k dětem. Dále by bylo dobré, aby se Večeře Páně slavila v kruhu, což je taková rodinná forma. Také by se mohly při VP zpívat nějaké známé písně (3-4), které by se střídaly. Rozhodli jsme se, že zkusíme slavení VP v kruhu se společnou písní, další podněty k rod. bohoslužbám jsou pro každého z nás k přemýšlení (jak je naplnit či zlepšit).
- Naplánovali jsme akce na měsíc únor. První neděli v únoru bude Výroční sborové shromáždění, kde zazní zprávy za sborové složky, návrh na volbu dalších členů do revizní komise a vize sboru.
- Bratr Miloš přednesl návrh, že by ve sboru sloužil jako misijní pracovník a ne jako kazatel sboru. Více informací se dozvíte v rámci únorového sbor. shromáždění.
- Bratr Lukáš domlouvá s litoměřickým sborem výlet resp. nedělní návštěvu jejich sboru, která by se měla uskutečnit v dubnu. Bratr Miloš spolu se sestrou Martinou poslouží slovem, bratr Jiří spolu s Pixitem chválami.
- Bratr Miloš informoval o možnosti sloužit v domově seniorů v Zákupech místo katolického faráře, který už tam dál dojíždět nebude.
- Domluvili jsme se, že pokud bychom se měli zúčastnit letošní Nocí kostelů, pak jenom v případě, že se zúčastní i katolický kostel v Brništi, protože je pak větší pravděpodobnost, že lidé přijdou i do naší modlitebny.
- Odsouhlasili jsme nákup dveří na půdu, aby tolik nevychládala chodba. Také jsme souhlasili s návrhem na výrobu nové cedule BJB Brniště, která je vedle parkoviště.
- Podepsali jsme zápis ze setkání staršovstva č. 106.
- Setkání ukončila sestra Martina modlitbou.

Zapsal

Jiří Jíra

Výroční sborová hodina:

neděle 7. února 2016 od 14 hodin

Rádi bychom se i letos sešli k výroční sborové hodině. Je to pro nás druhé děkování. Hodně jsme toho v našem sboru i ve sborových skupinách prožili a máme si, věříme, co říct, o co se podělit. Ze skupin uslyšíme, jak prožily rok 2015, jaké výzvy je čekají pro následující rok, co jim život ve sboru dává či bere. Na co vše se můžeme těšit v roce 2016, při návštěvě nedělních bohoslužeb či jiné sborové aktivity? V rámci výroční sborové hodiny budeme v její druhé části probírat i další body týkající se chodu naší církve v Brništi. Využijte tedy své výsady členů sboru a dostavte se v hojném počtu. Již nyní se těšíme na toto sborové setkání, plné děkování Hospodinu.

staršovstvo

Program:

- výroční zpráva za sbor a za sborové složky
- volba dalších členů revizní komise
- informace o plánování výletu do sousedního sboru (Litoměřic)
- přednesení vize staršovstva v oblasti vedení a financování duchovních v našem sboru
- hlasování o příspěvcích na platy duchovních v následujících letech

OSOBNÍ VZPOMÍNKY

Do těžkých padesátých a šedesátých let bylo v Brništi hodně rodin, které chodily do shromáždění. Vpravo od nás bydlela rodina Líbalova (ti se přistěhovali asi v roce 1957) s br. Rejchrtem, sestra Kucová (maminka Karla Kuce) a br. Robert. Líbalovi měli dva syny a dceru. Synové již zemřeli, dcera dodnes bydlí v Brništi. Dále směrem na Cvikov po levé straně byl domek br. Gustava Špringla a o kus dál rodina Němečková. Za zády naší modlitebny, vlevo nahoře dřevěný domek, tam bydlela rodina Kucova. Sestra Alma s dcerou Zdenou a synem Miroslavem. Na br. Špringla a br. Kuce si nepamatují, zemřeli dřív, než jsem je mohl poznat. Oba jsou pochovaní u nás na hřbitově. Na rohu návsi, směrem na Jablonné, vlevo je

dnes prázdný dům rodiny Hovorkových. Měli dcery Boženu, Olinu a syna Jaroslava. A dále směrem na Jablonné, dnes výroba psího krmení, bydlela ve velkém statku rodina Pospíšilova (dědeček Pavla Pospíšila) s dcerou Miroslavou a synem Toníkem. Před mostem železniční trati zabočíme doleva a jsme u rodiny Hejzlarových a manželů Kupcových. Hejzlarovi v Liberci jsou jejich příbuzní. A zpátky do Valtinova, naproti obecnímu úřadu bydleli manželé Podrackých a opět příbuzenstvo Hejzlarových. To bylo lidí, a chodilo se pěšky, myslím, že nebyla tehdy ani žádná kola, spíš tak nějaký trakař.

Tyto rodiny se měly velice rády a využily každé příležitosti, aby se setkávaly. Návštěva u Němečkových: jako v každém zdejším domě po původních obyvatelích byla středem jedna velká místnost. U stropu visela jediná žárovka v objímce, která měla ještě zdířky na připojení spotřebiče. Převážně to byla žehlička. Takže když maminky žehlily, houvalo se světlo sem a tam, jak pojížděly žehličkou a tahaly za kabel. Těsně před vchodem byla obrovská lípa (z kterého století asi byla?), kterou jsme všechny děti ani neobejmuly. Dům byl chráněn památkovou péčí, takže už spadl, nic z něj nezbylo. U Špringlů byla sestra (teta), která byla nějak psychicky nemocná, usmívala se, mnoho nebo vůbec nemluvila, zahalovala si obličej šátkem, jako by se styděla. Byla ale moc hodná a pro děti měla vždy nějaký ten cukřík. U Kuců, v tom dřevěném domku označeném číslem popisným 20 (Říkalo se: „Půjdem, na dvacítku.“): dům patřil nějak k usedlosti (pohostinství) rodiny Hovorkových. Však tam často Hovorkovi i později Blažkovi přicházivali. Vždy se sedělo na zahradě a s kopce byl pěkný přehled dolů, jak i v neděli jezdily koňské povozy. U rodiny Hovorkových nám dětem bylo vždy dost zima. Byla tam také velikánská místnost, co si pamatuji, stále dost studená. V rohu stála malá kamínka, spíš pro okrasu, než aby vytopila tak velkou místnost. Také ale zde bylo připraveno pohoštění. Tam jsem poprvé jedl domácí čokoládu, kterou sestra Hovorková s oblibou vyráběla. Byla pěkně lesklá, různé figurky zvířátek. Čokoláda byla sladounká, ale na jazyku taková drsná a dosti mastná. Tehdy nebyly různé tuky jako dnes, takže okolo bylo vidět cosi jako sádlo nebo ten nějaký tuk. To nám dětem ale vůbec nikomu nevadilo, protože moc chutnala.

Myslím, že v každé rodině byl nějaký hudební nástroj, klavír, trubka, mandolína, tehdy ne kytara. Při společném zpěvu vždy někdo na nějaký nástroj doprovázel hudbou.

No a pak naše cesty šly dál za vesnici, směrem na Jablonné, kde se vyrábí jídlo pro psy, tam bydleli Pospíšilovi, kam jsme my děti chodily nejraději. Byl to velký statek, na dvoře opět rostly lípy, uprostřed bylo hnojiště a kousek přes dvůr malý rybníček. To byly domy, kde vždy půlka patřila dobytku, převážně krávám, a druhá půlka obyvatelům domu. Ani si nepamatuji, že by to v bytě nějak páchlo, ani na

chodbě ne. Všude volně běhaly slepice a dožadovaly se zrníček. Muselo se pak ale stále zametat, zvláště v sobotu před nedělí. Zametalo se březovými košťaty, která velice zručně vyráběl můj dědeček Pospíšil. Technologii výroby si pamatuji, kdo by měl zájem, ať si přinese hrst větví, a já ho to naučím. Všude v těch domech byla také pec na pečení chleba a někde komín, byl stavěn z chodby domu, a v něm se udilo maso a doma vyráběný salám. Však strýček Pospíšil uměl vyrobit a vyudit voňavý salám. Strýček byl také sadařem. On mě naučil roubovat stromy. Tehdy se nepoužíval štěpařský vosk, ale kraví trus smíchaný s jílem. Pruty se ovázaly proužky nějaké látky, namazaly tou směsí a za měsíc se to pěkně zelenalo. Však také Pospíšilovi měli vždy plný sklep jablek. Co na tom, že byla načichlá bramborami, protože byly spolu v jednom sklepe a jablka tím navoněla. To vůbec nevadilo, jablka byla i v létě stále pěkně studen

Na zahrádce rostl rybíz, angrešt, hrách rostoucí skoro až do oblak a na něm visely půlmetrové lusky - to bylo něco. Uprostřed místnosti hrála kamna rozpálená do běla, tzv. piliňák. Toník pracoval v továrně ohýbaného nábytku v Mimoni, takže suchých dubových a bukových pilin bylo dostatek. Vždy jsem měl strach, aby nespadla rozpálená trubka a něco nechytlo. Toník už tehdy vlastnil psací stroj, ten nás děti fascinoval, vždy jsme si na něm rády vyťukávaly písmenka, slova i věty.

S Růžou jsme pravidelně jezdívali k Pospíšilovým s balíkem složeného vypraného prádla na ruční mandl. Byl to pořádný, dost velký, stroj o třech metrových dřevěných válcích a s těžkým, asi 30 kg, závažím, které se nechalo posunout tak, aby tlak na prádlo v mandlu byl co největší. Prádlo se vkládalo na dlouhý k tomu určený kus látky a druhý opatrně točil klikou (pozor na prsty). Po vložení prádla se klikou točilo tak dlouhou, až bylo prádlo pěkně hladoučné, jako vyžehlené žehličkou. Balík prádla po vymandlování byl o hodně menší, ale také se zdál i těžší.

Byl jsem s tatínkem u strýčka Pospíšila, když umíral. Klečeli jsme vedle postele a modlili se. Jen okamžik, stisk ruky a strýček byl už v novém domově u svého Pána, kterého miloval a jehož naučil milovat i své děti.

Toník vlastnil také motorku, pěknou černou ČZ. Občas nás i svezl. Jednou se chtěla trochu předvést jeho sestra Mironka v jízdě na motorce. Sedla, přidala plyn (asi dost a prudce), motorka vyskočila jako splašený kůň, porazila plot a už se válela v rybníčku a Mironka, celá červená, v prachu cesty. Po prvním úleku, a když jsme viděli, že se nikomu nic nestalo, to bylo smíchu a veselí.

Celý sbor mnohdy sedával na kávě (žádné židle nebo lavičky) před domem na sluníčku a zpívalo se a povídalo - existují i nějaké fotky. Všichni byli povzbuzeni přítomností Božího Ducha, kdy pak o to směleji kráčeli všedním dnům. Pro ně ale nebyl žádný den všední, ale vždy plný naděje a očekávání.

Někdy jsme šli ještě asi o dva km dál (starší ale už ne), až do Růžodolu (osady Růžová) k Hejzlarovým. Byli tam, a dodnes myslím stojí, dva domy. Ten malinkatý byl Hejzlarových. A zase několik lip a spousta stromů, vepředu velký rybník, ve kterém se proháněli pstruzi a jiné ryby. A za domečkem zase něco úplně jiného - višňový sad a samozřejmě opět zahrada. Je zajímavé, že osivo - semínka toho velikého hrachu - si rodiny dovezly z Polska. Až do dnešní doby nikde, žádná Semptra, takový hrách nevypěstovali.

A tak jako u Karafiátových broučků přišla zima, a to velice krutá zima, o které se našim dětem a vnoučátkům může jen zdát. Přestaly návštěvy. Bylo ale občas potřeba něco vyřídit nebo donést k Pospíšilům nebo až k Hejzlarům. Silnice nebyla vidět, obrovské závěje sněhu. Cesta tak na dvě tři hodiny. Mnohdy jsme to i odstonali. Nevím jak, ale do shromáždění bratři a sestry vždy v pořádku dorazili za každého počasí.

A pak přišla léta, která byla pro brništské křesťany velice zlá a těžká a nebylo to vlivem počasí...

Blahoslav Matys

.....

SVĚDECTVÍ

Lea

V 90. letech minulého století jsem jezdila za rodiči na Moravu do Letovic. Téměř vždy jsem tam navštívila denní stacionář pro postižené děti Agapé, který vedli křesťané. Dva chlapci a jedna dívka tam měli Downův syndrom. To, že já budu mít vnučku také s Downovým syndromem, by mne nenapadlo ani ve snu. Když se to potom v roce 2009 stalo a přišla na svět naše Lea, byla to pro nás všechny velká bolest. Bolestně jsme se smířovali s tím, že bude jiná než její starší sestra Ema. Věděli jsme, že je Pán Ježíš Kristus ve všem s námi. Leu jsme od prvního okamžiku milovali.

Dnes je Lea šestiletá, má dvě zdravé sestry a přináší nám do života mnoho radosti. Rozvíjí se pomaleji než zdravé děti, ale je velmi vnímavá a šikovná. Miluje hudbu, ráda tancuje, maluje, učí se číst a počítat. Péče o ni je někdy náročná, ale jsme rádi, že ji máme.

Po Novém roce se ptala Lea maminky Veroniky: „Kde je ten Bůh?“ A potom pozorně poslouchala odpověď. Při každém obědě vyžaduje, aby se zaspívalo Pánu a někdo se pomodlil. Pokud dojde k nám do

bytu a já se zrovna modlím po telefonu s Růženkou Krnáčovou, sedne si vedle mě a modlí se také.

I když se mnozí lékaři snaží, aby se děti s Downovým syndromem v naší republice nerodily, narodí se jich několik desítek ročně. Patří mezi nás.

Už před více jak dvaceti lety byl založen Klub rodičů a přátel dětí s Downovým syndromem. Pravidelně se scházejí, dělají společně spoustu věcí a vydávají časopis Plus 21. Dvacet jedna proto, že tito lidičky mají nadbytečný chromozom č. 21. V časopise jsou hodně zajímavé a povzbudivé články. Ráda bych se s vámi podělila o jeden z nich. Věhnal mi slzy do očí:

Mají svůj úkol

Nebudu se modlit za uzdravení vašeho dítěte z Downova syndromu. Ty děti nejsou nemocné, mají svůj úkol v tomto světě. Jak to vím?

Tak začala své svědectví křesťanka ze zahraničí, která v naší církvi sloužila modlitbami za uzdravení lidí a pokračovala:

Šli jsme s mým synem, který má také Downův syndrom, po ulici. Na chodníku ležel bezdomovec. Můj syn si k němu lehl, objal jej. Po chvíli se zvedl a připojil se zase ke mně. Nemluvili jsme o tom, proč to udělal.

Netrvalo ani měsíc a bezdomovec se objevil v naší církvi. Měl pro nás zajímavý příběh: Ležel jsem na chodníku a přemýšlel o smyslu svého života. Všechno jsem zpackal. Přišel jsem o rodinu, o práci, o přátele, o zdraví. Jaký smysl má takový život? I Bůh mě už má určitě tak akorát dost. Komu budu chybět, když svůj život ukončím?

A v tu chvíli si ke mně lehl ten kluk. Objal mne. Nic neříkal, nic nevysvětloval, nic nevyčítal. Jako náš nebeský Otec. Viděl jsem v tom Boží odpověď na své beznadějně úvahy. Boží odpuštění, jeho nekonečnou lásku. Přišel jsem, abych s Boží pomocí začal znova.

Uvědomila jsem si, že můj syn mu zachránil život. Kluk, kterým leckdo pohrdá, dokázal to, co nedokážu já a nejspíš ani vy. Lehli byste si na chodník k bezdomovci? Objali byste jej? Já ne. A náš kluk ani neví, jak důležité to objetí bylo. Tyto děti mezi nás patří, Bůh má pro ně nezapustitelné úkoly. Bez nich by lidé kolem nás leccos neviděli, nechápali, nevnímali.

sestra z Apoštolské církve České Budějovice

Jsem Pánu vděčná, že Lea má milující rodinu nejen tu fyzickou, ale i tu duchovní. Díky za to, že jí přijímáte s láskou a pochopením.

Božena Novozámská

Předplatné časopisů pro rok 2016

Život víry je v ceně 431Kč

Rozséváč je v ceně 455Kč

Od každého čísla jsou ještě dva výtisky navíc k případnému půjčení pro ty z vás, kteří nemáte na předplatné. Zároveň těmito „číslly navíc“ podporujeme vydávání těchto časopisů, které by se bez dostatečného množství předplatného přestaly vydávat. Jsem proto velmi vděčen za každého z vás předplatitelů, kdo obnoví nebo nově zváží předplatné těchto časopisů. Věřím tomu, že nám mohou být a jsou k velkému obohacení v našem duchovním a církevním životě.

Miloš Matys

Doporučení ke zhlédnutí

Budete-li mít možnost a čas, doporučuji zhlédnout v archivu České televize poslední díl pořadu „Křesťanský magazín“ ze dne 24. 1. 2016. V tomto díle jsou první dva dokumenty pro nás velmi blízké a obohacující.

Ten první je o komunitě Bétel v Kralupech nad Vltavou. Máte možnost slyšet dobré svědectví o této službě manželů Tichých a zároveň vidět „našeho“ Martina Sitaře. Sice tam nemluví, je to stydlivý mladý muž, ale vidět ho tam při různých činnostech je povzbudivé až dojemné (alespoň pro mě).

Druhý dokument v pořadí s názvem „Víra a medicína“ uvádí Daniel Raus (autor CD Jób) a nádherným způsobem tam ukazuje na službu Alberta Schweitzera, která je velmi inspirující pro dnešní dobu a pro každého z nás.

Miloš Matys

Milí přátelé a podporovatelé YMCA,

i v letošním roce bude v režii brništské skupiny probíhat množství (již tradičních) aktivit: dětské kluby (angličtina pro školáčky, Baby klub pro nejmenší a jejich maminky, HROT pro děti školou povinné), akce víkendové určené i pro dospělé (Chata Lužické sedmičky, YMCA Setkání a již 18. ročník pochodu L7) a jednorázové (Kuličkiáda a Drakiáda). Letos nás opět čeká dětský tábor na Selešce, na kterém spolupracujeme se sourozenci z Bělé, ze Cvikova a dalších míst. Doufáme, že všechny tyto aktivity budou příležitostí svědčit dětem, mladým a všem ostatním o Kristu a napomohou budovat most mezi světem a církví, kterým se YMCA snaží být. Děkujeme za to, že nám s tím pomáháte, modlíte se, poskytnete prostor ve sborové budově, šíříte informace. Pro úplnost přikládám kalendárium plánovaných akcí, fotky z loňska jsou ke zhlédnutí na aktualizované nástěnce na schodišti.

Hanka Kucová

Aktuální pozvánka na jarní prázdniny!

Klub HROT pojedje na výlet do Muzea Čtyřlístek, a to v **úterý 9. 2., sráz u Oázy v 9:00**, následuje společný přesun na vlak. V Doksech prohlídka Muzea Čtyřlístek a další aktivity dle počasí. Předpokládaný návrat a **předání dětí na vlakovém nádraží v Brništi v 16:11**.

Kluby YMCA Brniště

HROT pondělí od 16:30 (Oáza)

Angličtina středa od 13:15 (ZŠ Brniště)

Baby klub středa 9:30 (Oáza)

AKCE 2016

víkend **22. - 24. 4.** Šlapeři L7 na chatě

neděle **8. 5.** Kuličkiáda

víkend **20. - 22. 5.** YMCA setkání Soběšín

týden **20. - 27. 8.** dětský tábor

víkend **16. - 18. 9.** Lužická sedmička 18. ročník

někdy **v říjnu** Drakiáda

Nedělní bohoslužby

- 7.2. vedení: Miloš Matys
kázání: Martina Matysová
- 14.2. vedení: Martina Matysová
kázání: Miloš Matys
- 21.2. vedení: Miloš Matys
kázání: Martina Matysová
- 28.2. vedení: Jiří Jíra
Kázání: Miloš Matys

**Nedělní škola
pro děti**

- 7.2. Duch svatý a dar radosti
Kamila a Vítek
- 14.2. rodinné bohoslužby
Slovíčko k dětem: *Květa K.*
- 21.2. Duch svatý a dar řeči
Aleš a Lukáš
- 28.2. Duch svatý a dar vidění
Tom a Ondra

Rozhovory nad Biblí

Každé úterý v 18:00 v Oáze

Téma:

2. a 16.2. Evangelium Janovo
9. a 23.2. Kniha Přísloví

Skupinky**Skupinka v Novém Boru:**

středa 3.2. a 17.2. v 17:00
u Korolusových

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

každé pondělí v 17:00

Skupinka bratři:

Středa 17.2. v 19:30

Skupinka

(informace u Lukáše Kuce)

Pixit

pátek 17:00

- 5.2. Miloš
Občerstvení Miloš
- 12.2. Martina + Vítek
Občerstvení Martina
- 19.2. Miloš
Občerstvení Tom a Ondra
- 26.2. Martina + Tom
Občerstvení Vítek a Lukáš

AKCE SBORU:

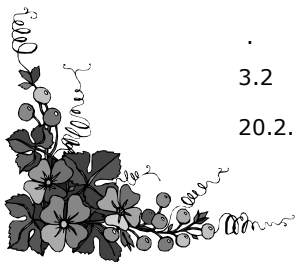
Neděle 7.2. Výroční sborová hodina ve 14:00 (bez společného oběda)
 Neděle 14.2. Modlitební setkání v 8:45
 Pondělí 15.2. Setkání staršovstva v 19:30

TAXISLUŽBA:

David Matys, tel. 724066686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

3.2 Elisabeth Matysová
 20.2. Jiří Korolus

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu
Šéfredaktor: Martina Matysová, martina.matys@bjb-brniste.cz, 607705926

Korektura: Hana Kucová

Tisk: David Matys

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 25.2.2016

Tento Zpravodaj je k přečtení i ke stažení na našich internetových stránkách:

www.bjb-brniste.cz